Povídání o pirátech

Určitě nejsem sám, kdo zažil celkem banální příhodu – někdo si vyhlédne vaši značku a začne na ni vysílat s úmyslem vám ublížit. Mě se to stalo několikrát a možná by ani nestálo zato se o tom zmiňovat, nebýt toho, že k podobným příhodám dochází pravidelně vždy, když se angažuji v nějaké věci, která je trnem v oku hlupákům, neumětelům a *rádoby hodným* lidem levicově kolektivistického uvažování, kteří mezi námi nadšeně vítají každého nově příchozího, i kdyby se jednalo o individuum, zbavené svéprávnosti.

Jan nr Ústí nebyl první. Někdy koncem 70. nebo začátkem 80. let někdo černil na moji značku na převáděčích. Scénář obvyklý – opilý hlas, vulgární výrazivo, vše doprovázeno krkáním do mikrofonu a prdivými zvuky. I tenkrát se našli *policajti*, kteří mi podobné projevy přišili bez jakéhokoli pátrání a dokazování, nikoho nezajímalo, že jsem tenkrát ani neměl VKV zařízení. Nahrávky slyšel kdekdo, jen já ne. Někteří je mají schované dodnes a poměrně nedávno mi jeden takový výtečník vyhrožoval jejich zveřejněním. V průběhu let jsem se několikrát zaslechl na pásmu, dokonce jsem od KOS obdržel žlutý lístek za spojení, které jsem nikdy nedělal (mám ho schovaný).

S Janem nr Ústí tomu bylo podobně. Jednou odpoledne pracuji u zákazníka, když zazvonil telefon. *„Co děláš?*" ptal se OK1D**. *„Pracuji*", odpovídám. *„A přitom vysíláš, a dokonce z Ústí*". *„Áále...*". *„Nevěříš? Poslouchej...*" a dal telefon ke sluchátkům. Tak jsem poprvé slyšel Jana s jeho úděsnou telegrafií. Nijak mě to nevyvedlo z míry, tohle všechno už tu bylo. Asi za měsíc jsem dostal e-mail od G2** s žádostí, abych odpověděl. Že dělal spojení s OK1RR který ho neznal, zato jel hrozným provozem. Jestli jsem prý neumřel a moji značku nevydali znovu. Ve stejné várce e-mailů jsem dostal upozornění na piráta i od DL4** s nahrávkami. Najednou se s e-maily (většinou z Anglie, od členů klubu FOC) téměř roztrhl pytel a Jan tedy začal být otravný. Znamenalo to dát svoji značku do databáze zneužívaných a dát tuto informaci, kam to šlo. Na moje úpěnlivé prosby na paketu reagovali pouze 3 lidé, jeden anonym mi poslal SMS s textem *„Problém nehledej v Ústí, ale v Chlumci*", ale na moji žádost o další informace už nereagoval. Celkově mě to znechutilo natolik, že jsem se na pásmech začal objevovat daleko méně často, o to častěji jsem však začal uvažovat o tom, jací vlastně amatéři v OK jsou, že nemá cenu poslouchat falešné řeči o hamspiritu, když někdo o pirátovi ví a nepoví.

Ať bylo, jak bylo, je vždy taková příhoda nemilá a na vlastní kůži poznáte, kdo jsou radioamatéři. Najednou jste bezmocní a máte vztek. Přemýšlíte o všem možném a i když vám to nikdo nepotvrdí, je jasné, že o tomhle svinstvu někdo musí vědět a ho kryje svým mlčením. Pokud je z toho ostuda, tak ji vždy někdo nastartuje – začne výkony piráta veřejně rozpatlávat a způsobí, že se musíte zpovídat z něčeho, co jste neudělali a odehrálo se mimo váš obzor – tedy o tom vůbec nevíte.

Když taková nepříjemnost přesáhne hranice naší domoviny, pravděpodobně se dozvíte, že se něco podobného děje i jinde. Dozvíte se také, že i jinde jsou lidé, kteří takto záměrně poškozují někoho jiného a dělají všechno proto, aby ostuda byla co největší. Dozvíte se, že příslušné orgány jsou všude stejně bezzubé, jako u nás, a pokud je pachatel odhalen, je to prakticky vždy jen výsledkem spolupráce radioamatérů. Jako OK tedy nejsme ničím výjimeční, jen naše vzájemné vztahy jsou možná o poznání horší a zhorší se vždy, když poukážete na nějaký šlendrián, kterých je tu víc než dost. A na tu spolupráci mezi OK můžete zapomenout. Mě nabídlo pomoc na tři desítky Angličanů, Holanďanů, Němců a Švédů a někteří z nich dokonce chtěli adresu, kam mají zprávy o aktivitě a nahrávky Jana nr Ústí zasílat. U nás se jen 3 zmohli na vyjádření podpory, ale už nevím, kolik lidí černění piráta sice odsoudilo, ale prohlásili, že oni *práskače* dělat nebudou.

To není všechno, dozvíte se i o iniciátorech takové ostudy, kteří takovou nechutnou příhodu vytáhnou na světlo Boží a patřičně ji rozpatlají. Většinou to bývají lidé, kteří na něco podobného čekají, aby mohli rozpoutat hon na čarodějnice. Často jim nelze upřít dobrý úmysl, ale nezapřou ani určitou dávku naivity, zlomyslnosti a absenci logického uvažování. Dobrovolně se stávají *sekundární obětí* piráta a čím větší rámus nadělají, tím víc zvyšují *účinnost* jeho jednání. Velmi často právě oni nadělají víc škody, než samotný pirát. Nevěříte? Nebo si myslíte, že když někdo chce dejme tomu úmyslně rušit na pásmu nebo opile blábolit, že u toho uvede svou pravou značku? I malé dítě pochopí, že použije značku toho, koho nemá rád.

Je vůbec nutné se o takových věcech zmiňovat? Bohužel ano. Nedávný případ, dnes pomalu známý jako *kauza HB9YC*, jehož aktéry jsou kromě uvedeného Švýcara také OK2BJJ, OK1IF a již i HB9DPD (regionální představitel USKA), nás o tom přesvědčuje. Opravdu těžko pochopit, co sledoval OK1IF, když nastartoval tuto kauzu. Ale kdo jsou vlastně aktéři tohoto neveselého příběhu? OK1IF je vzdělaný člověk, velmi zkušený amatér, prvotřídní operátor, který dosahuje na pásmech pozoruhodných výsledků. Proto mohu stěží uvěřit, že nezvolil jediný správný způsob – když se už chtěl angažovat, měl nejdřív kontaktovat onoho HB9YC a poslat mu nahrávky s žádostí o vyjádření. HB9YC je stará značka (a v HB9 se *nerecykluje*), očekával bych, že bude patřit člověku, kterému bude nejméně 60 let a bude mít koncesi určitě 40 let – nepůjde tedy o žádného puberťáka. Sám postižený OK2BJJ se zatím nijak nevyjádřil a pochybuji, že žádal OK1IF, aby se v této záležitosti angažoval. HB9DPD se jako regionální představitel švýcarské USKA k dopisu OK1IF vyjádřit musel. A já? Ozval jsem se OK1IF *soukromě* a velmi důrazně jsem ho žádal, ať celou záležitost ze svých stránek stáhne. Udělal přesně pravý opak, možná ho důraz, který jsem na svůj požadavek kladl, popudil natolik, že se rozhodl jednat přesně tak, jak začal – vše bez okolků umístil na své stránky (soukromý dopis, nesoukromý dopis) a doplnil odkazy, kde nic není a nebude.

Vážil bych si toho, kdyby zcela soukromě a ve vší tichosti upozornil HB9YC na to, co se děje, stejně jako *mě* upozornili G2**, G3***, DL4**, PA0*** a další na aktivity Jana nr Ústí. Nedokážu si představit, že by např. DL4** místo upozornění a zaslání nahrávek na moji adresu uveřejnil na svých stránkách potupný obviňující článek a nahrávky poslal např. výboru klubu FOC nebo předsedovi ČRK (o tom, že nejsem členem, nemusí vědět). Jediným rozdílem je možná fakt, že DL4** je můj přítel a známe se velmi dobře osobně, zatímco OK1IF s největší pravděpodobností HB9YC nezná. Myslím si však, že by to nemělo hrát přílišnou roli, zejména ne pro OK1IF, který se tak často a rád zabývá pojmem hamspirit. Navíc hovoří o *jasných důkazech* – podle mého přesvědčení žádné nemá a ani mít nemůže, jedině, že by stál za HB9YC a při rušení ho přistihl in flagranti. Opravdu nevím, jak mu to vysvětlit (a již se opakuji) – i opravdový imbecil (bráno klinicky jakožto projev IQ kolem 70) by nepoužil svou *skutečnou* značku, kdyby chtěl páchat něco podobného. Absurdita obviňování OK1IF je tedy zřejmá.

Kdybych neměl poměrně čerstvou zkušenost s Janem nr Ústí, pravděpodobně bych si řekl, že celá kauza *jde na triko* OK1IF a přešel bych to mlčením. Nedávné zážitky mi však dovolují vcítit se do kůže HB9YC. Je velmi pravděpodobné, že on sám OK1IF vůbec neodpoví, protože nebude chtít diskutovat s člověkem, který nejdřív střílí a pak se teprve ptá, koho trefil. Zřejmě někde v kantonu Ticino proběhne diskuse a vše se poměrně rychle vysvětlí – HB9YC pachatelem pravděpodobně nebude, viník se nenajde a zbude nakonec jen pocit znechucení. I když neznám Italošvýcary, nepředpokládám, že by chtěli něco ututlat, ale ani oni jistě nebudou mít zájem, aby se záležitost příliš rozpatlávala, a to i v případě, že je HB9YC skutečným viníkem. Tato pravděpodobnost je však velmi malá, např. OK1UHU upozorňuje na možnost, že se jedná o hrátky nějakého puberťáka s audiosamplerem. Pravděpodobnost, že tento „audiopuberťák" vytočil všechny zúčastněné a vyvolal případ, který zaměstná několik lidí na území dvou států a dva z nich (HB9YC a OK1IF) zostudí, je však velká. Takový úspěch puberťák jistě nečekal a nepochybně mu to dodá odvahu k dalším akcím podobného druhu. Je samozřejmostí, že pokud se Švýcarům podaří prokázat *skutečnou vinu* HB9YC, Milanovi, OK1IF, se *veřejně omluvím* a přehodnotím svůj postoj k podobným událostem, které se jistě ještě mnohokrát stanou.

Nechci tu spekulovat o tom, co si kdo z tohoto případu odnese. Domnívám se, že za pár týdnů celá záležitost *vyšumí do ztracena.* OK1IF možná dostane poděkování za upozornění, avšak v Ticinu bude mít pověst ostražitého, bdělého a unáhleného *europolicajta*. Mezi čtenáři jeho stránek poněkud klesne kredit jeho argumentů, zejména pokud bude obhajovat telegrafii, QRP a hamspirit, což je velká škoda. Stejná škoda bude, pokud se mezi dobré operátory, telegrafisty, obhajující tradiční radioamatérské hodnoty, zaseje semínko sváru – ruce si budou mnout především ti, kteří by z pásem nejraději udělali *moderní CB.* OK1IF bude možná přemýšlet, komu a čemu vlastně pomohl, k čemu je dobrá popudlivost, kam vede snaha někomu dávat *za vyučenou* a snad i o tom, jestli z podobného *montování se* do něčeho podobného může člověk vyjít se ctí. Bude ale pozdě, vzájemné vztahy budou zase o něco horší. Opět se potvrdí, že jakási vzájemnost tu funguje, že skutek jednoho ovlivní jak ostatní, tak celkovou situaci a také se přesvědčíme o tom, že taková zkušenost je sakramentsky drahá.

OK1RR